

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2008-411-0018

Dato: 27. januar 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 23 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, fusionsskatteloven og forskellige andre love (Justering af rentefradragsbegrænsningsreglerne m.v.).

Hermed sendes svar på henvendelse af 26. januar 2009 fra Erik Møller, Formueplejeselskaberne.

Kristian Jensen

/ Lise Bo Nielsen

Erik Møller, Formueplejeselskaberne, har i en skrivelse af 26. januar 2009 påny rettet henvendelse til Skatteudvalget vedr. ændringen af aktieavancebeskatningslovens § 19 om investeringsselskaber.

Erik Møller anfører, at der opstår en stor asymmetri, når aktiekursgevinster overføres til nettokapitalindkomst. Han anfører, at denne asymmetri har været gældende siden indførelsen af begrebet negativ kapitalindkomst, men at dette begreb oprindeligt var møntet på renteindtægter og -udgifter. Han anfører, at når begrebet anvendes på aktiekursgevinster, bliver resultatet typisk en skat på over 100 pct., idet gevinster beskattes dobbelt så hårdt som fradraget for tab.

Jeg vil hertil kort svare, at det er korrekt, at progressiv beskatning medfører, at skatteværdien af tab er lavere end skattesatsen for store gevinster. Det samme forhold var tilfældet for visse aktieavancer, som tidligere var omfattet af kapitalindkomstbeskatning. Det er altså ikke korrekt, at den asymmetriske kapitalgevinstbeskatning oprindeligt kun var møntet på renteindtægter og -udgifter.

Jeg vil i øvrigt understrege, at formålet med de særlige regler om investeringsselskaber er at undgå, at personer her i landet opnår skattemæssige fordele ved at investere i udenlandske nul- eller lavtbeskattede selskaber, som ikke udlodder deres overskud løbende. Fordelene består i, at personerne først beskattes af afkast fra selskaberne, når de vælger at sælge beviserne i selskaberne, og at beskatningen af afkastet sker som aktieindkomst, selv om selskaberne kan have investeret i andre aktiver end aktier, og selv om forudsætningen for den lavere beskatning som aktieindkomst – nemlig forudgående selskabsbeskatning – mangler.

Hvis der ikke er effektive regler mod sådanne konstruktioner, vil danske investeringsselskaber ikke være konkurrencedygtige.

EU-retten medfører, at værneregler mod sådanne konstruktioner også skal omfatte danske selskaber.

Erik Møller gentager argumentet om, at Danmark bliver et skattely. Han nævner som eksempel, at hvis en tysker vælger at investere i værdipapirer gennem et tysk selskab, skal det tyske selskab betale skat, hvorefter han skal betale avanceskat, når han vælger at sælge. Men hvis tyskeren vælger at investere i værdipapirer gennem et dansk selskab, vil det danske selskab være skattefrit, så han kun bliver beskattet ved sit eget salg.

Jeg mener stadig, at den tyske investor vil tage i betragtning, at det danske investeringsselskab ikke er skattefrit, som Erik Møller nævner i sit eksempel. Et dansk investeringsselskab skal nemlig betale 15 pct. skat af udbytte, som det modtager fra danske selskaber, ligesom andre lande typisk vil opkræve 15 pct. skat af udbytte, som selskaber i disse lande udlodder til et dansk investeringsselskab.

Dertil kommer, at hvis en tysk investor skal vælge et skattely-land, vil den pågældende nok lægge vægt på, hvorledes han kan omgå tysk beskatning, og tage i betragtning, om de tyske skattemyndigheder kan indhente oplysninger fra myndighederne i det land, han investerer i.

I den forbindelse vil jeg understrege, at danske skattemyndigheder deltager aktivt i udveksling af oplysninger til brug i skattesager.

Jeg mener altså fortsat, at der ikke er grund til at frygte, at de foreslåede ændringer vil gøre Danmark til et skattely-land.